

відкривають друге дихання для нових звершень. Кожне есе Емерсона бере початок з лекцій, які він читав протягом усього свого життя. У загальній кількості було біля 1500 творинь. Ця кількість може розказати багато, а саме те, що його думки були не лише сформованими, але й сприйнятими. Тобто багато людей хотіли пізнати його філософські погляди про людину, суспільство та життя в цілому. Тому всі есе письменника переповнені мудрістю, якою збагачується кожен читач. Деякі з робіт Емерсона містять подвійну мораль, але автор ніколи не переймався цим, тому що був упевненим, що кожна думка правильна, якщо йде від щирого серця. І саме таким чином, тобто з відкритою душею і творив Ральф Уолдо Емерсон – майстер жанру есе.

*Науковий керівник: Пасічник О.В.,
канд. філол. наук, доцент*

УДК 811. 111-26 (043.2)

Стягунова Я.М.

Національний авіаційний університет, Київ

ЗАСОБИ ХРОНОЛОГІЗАЦІЇ У РОМАНІ ПОЛІ ГОУКІНЗ «ДІВЧИНА В ПОТЯГУ»

Періодизація завжди відіграла велику роль у описі історичних подій і, звичайно у історичній та художній літературі. Хронологізація саме у художній літературі цікавила літературознавців та лінгвістів по всьому світу, її вивчали такі видатні науковці, як М. Бахтін, З. Тураєва, В. Кухаренко та ін.

Дослідники підкреслюють, що будь-який художній образ хронотопний. Зазначимо, що при перекладі художнього тексту, до уваги слід також брати хронотоп автора твору та хронотоп перекладача, оскільки авторський простір простягається від експліцитно вираженого тексту до імпліцитних текстових вимірів: передтекст, контекст, затекст, підтекст, інтертекст. Також необхідно звернути увагу на те, що перш ніж конвертувати вихідний текст у текст перекладу, перекладач повинен усвідомити темпоральні та просторові смисли, адже саме він забезпечує процес етнолінгвокультурної адаптації вищезазначених смислів при перекладі [3, с. 81].

Розглядаючи тему перекладу хронологізації у художній літературі з англійської мови на українську на прикладі британського роману-бестселлеру Полі Гоукінз «Дівчина в потягу», можна сказати, що у романі чітко вирізняється топографічний хронотоп, адже місцевість відіграє велику роль у створенні атмосфери детективу, дуже часто зустрічається образ потяга, тунелю і сигналу-семафору, які є немов опорами сюжету, адже саме у цих місцях відбуваються основні події.

The train lurches and sways around the bend, slowing as it approaches a red signal [1, с. 10].

Потяг крениться та повертає, уповільнюючись, коли наближається до червоного сигналу [2, с. 8].

I knew it when I looked into that dark tunnel under the railway line, my blood